

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Univerzita Palackého v Olomouci – Filozofická fakulta – Katedra psychologie

Autor práce: Ing. Bc. Lukáš Langer

Název práce: Archetyp nepravého hrdiny

Autor posudku: Mgr. Marek Malůš

oponent práce

Body

V hodnocení využijte slovní vyjádření s respektováním charakteru a zaměření práce. V případě snížení počtu bodů je nutné uvést v slovním zhodnocení důvod. V případě počtu bodů 0 je nutné detailně popsat zásadní nedostatky práce vedoucí k nedoporučení práce. Ve všech případech kromě bodu 1, je hodnocení 0 vylučovacím kritériem (práce je nedoporučena).

0-5

1 Příslušnost názvu práce, aktuálnost problematiky, originalita práce, společenská potřeba práce.

5

Název práce považuji za poutavý a originální – zvláště pokud přinese optikou analytické psychologie nové pohledy na již popsanou problematiku „falešného/nepravého hrdiny“ (false hero).

2 Úroveň a kvalita teoretické části práce (přehled poznatků). Struktura, relevantnost a posloupnost prezentovaných informací. Samostatnost zpracování, vzhled autora do problematiky, literární krytí.

3

Teoretická část působí rozporuplně. Logicky začíná uvedením do problematiky Mýtů a Hrdiny.

Poté však ne zcela srozumitelně pokračuje největší kapitolou Archetyp, pod níž dále řadí podkapitoly jako „Topografický model lidské psyché“, „Osobní vědomí“, či „Kolektivní vědomí“. Také nepovažuji za dobré členění přiřadit stejnou úroveň kapitole „Topografický model lidské psyché“ jako kapitole „Kolektivní nevědomí“ nebo „Ego – já“. Také nepůsobí nejpoctivějším dojmem, že minimálně třetina teoretické části práce je naprosto totožná s bakalářskou prací. O to více, že např. kapitola „Ego – já“ zřejmě v praktické části úplně postrádá propojení s teoretickou; naopak v praktické části hojně zmiňovaný archetyp „Bytostného Já“ v teoretické části samostatné místo nemá (najdeme jen v poznámce pod čarou a poté jako zmínku mezi řádky v rámci jiných kapitol).

Další kapitoly teoretické části jsou relevantní a návazné, více snahy však mohlo být věnováno jejich vzájemnému propojení (např. v kapitole „Sen v analytické psychologii“ propojenost s tématem spatříme mezi řádky, explicitně stěží).

Jak již bylo zmíněno, stěžejní kapitole je věnováno skutečně málo prostoru - pouze jedna normostrana. Při poodhlédnutí od záměru práce, celkově teoretická část působí odborným dojmem s dobrým zacílením na hrubé porozumění psyché z pohledu analytické psychologie, konkrétně se zaměřením na různé archetypy. Zdá se, že autor problematice skutečně rozumí a dovede ji náležitě podat. Bohužel nedokážu odlišit, nakolik toho dosahuje vlastním hlubokým porozuměním a nakolik nedostatečným citováním zdrojů (v teoretické části nalezneme poměrně dost odstavců či samostatných myšlenek, kde

není uveden žádný zdroj, ačkoliv se nemusí jednat o běžně známé poznatky (např. s. 17: „Člověk příliš silně identifikovaný s personou, stává se daleko snadněji ovladatelný nevědomým komplementárním protikladem osoby – animou nebo animem.“).

- 3 **Kvalita a vhodnost výzkumného designu práce (formulace cílů, výzkumných otázek, hypotéz, metody sběru a zpracování dat). V případě teoretické práce se detailně posuzuje práce s literaturou, literární krytí – rozsah, aktuálnost, přesnost, případná absence klíčových zdrojů, syntéza poznatků a schopnost studenta vyvodit z nich závěry.**

3

Přiměřeně k tématu byla zvolena kvalitativní metodologie, formulace výzkumných otázek je v pořádku, pouze formulace výzkumného cíle mohla být pečlivější (s. 28.: „Cílem výzkumu je popsat dynamiku a strukturu archetypu nepravého hrdiny...Dále se pokusit vystihnout jeho interakci mezi ním a archetypem nepravého hrdiny...“).

Konkrétně je zmíněna „interpretativní obsahová analýza“ (s. 29), ovšem bez jakéhokoliv odkazu na relevantní literaturu (odkazy na zdroje o kvalitativním výzkumu obecně se za relevantní ke specifické metodě považovat nedají). Pokud tedy autor nepopsal, v čem je užitá metoda specifická a jak se používá, jakým způsobem ji tedy realizoval? Na tomto vážném pochybení je vystavena celá praktická část.

- 4 **Výsledky práce – zpracování a prezentace. Dosažení cílů práce, zodpovězení výzkumných otázek, vyjádření k hypotézám. Diskuse, souhrn a závěry práce. Praktický přínos práce.**

3

Samotná empirická část – práce s textem – je napsána poutavě a také díky skutečným příběhům příjemně vtahuje do děje (což se často nestává). Práce s textem působí fundovaně, i zde však vyvstává otázka, nakolik to je odborností autora a schopností práce s literaturou, a nakolik tomu napomáhá neuvádění všech relevantních myšlenkových zdrojů. Tato nedostatečná podloženost vytváří nejistotu i v jiném směru – ať už se jedná o originální autorský vhled diplomanta (či zdařilé čerpání z původnějších zdrojů), navíc v kombinaci s nejistým metodologickým uchopením, nakolik se můžeme spolehnout na celý proces a tím pádem i vyvstávající závěry?

V diskusi najdeme další otázky, možné pohledy, podnětné myšlenky, také určité shrnutí toho podstatného z hlediska výzkumných otázek – dojem i srozumitelnost bohužel kazí monstrózní souvětí s nezvládnutými interpunkčními znaménky (čárkami; např. s. 58.: celý odstavec uprostřed „Pozorujeme-li...“).

Závěr je v podstatě ryzí extrakt souhrnu empirické části, kdy až poslední souvětí odkazuje na původní výzkumný cíl. Výzkumné otázky zodpovězeny v závěru nejsou.

Přesto nemohu popřít potencialitu praktického přínosu práce v oblasti hlubinné analytické psychologie – to však nechám na posouzení jiných.

- 5 **Formální zpracování práce, jazyková a stylistická úroveň, rozsah práce, grafická úprava práce, dodržení norem pro kvalifikační práce na Katedře psychologie FF.**

3

Autorovi bych doporučil seznámení se s doporučeným členěním kapitol, potažmo celé práce (tj. např. nečíslovat úvod či samostatnou empirickou část, literaturu atd.). Jazyková úroveň je jak velmi dobrá, tak komplikovaná, až nesrozumitelná (př. s. 27 předposlední odstavec – souvětí na 8 řádků), čemuž napomáhá také nezvládnutí užívání interpunkčních znamének (př. poslední odstavec s. 58/59). Srozumitelnost však snižují i záměny „i“ a „y“ (např. s. 45: „...rovnováha mezi vědomím a nevědomím zaměřením...“), či další četnější chyby a překlepy (př. spodní odstavec s. 8: „Na začátku dějové linie hrdinova příběhu, je hrdina je povolán...“).

Grafické úpravě práce by pomohlo také jednotné odsazení odstavců (př. s. 51) či jednotné formátování mezer mezi různými typy textu (také s. 51).

Dodržení citační normy považuji za sporné.

Celkové zhodnocení práce (v rozsahu max. 300 znaků) - nepovinné:

Předložená práce je pro mě jednou z nejspornějších, které jsem kdy oponoval. Aspiruje na práci velmi zajímavou, originální, tvůrčí a zřejmě i přínosnou. Bohužel v kombinaci s nedbalostí formální, jazykovými pastmi, spornému (ne)uvádění zdrojů, metodologické nejasnosti v empirické části (a dalším zmíněným slabinám v posudku), se nemohu zbavit otazníku visícího nad celou prací – tj. nad ukotvením jak teoretické, tak snad ještě více praktické části práce, včetně závěrů z toho plynoucích (které navíc v kapitole závěr nenalezneme).

Nechci autora poškodit, proto poctivě uvádím tento komentář; nechám na autorovi, jak se u obhajoby vyjádří ke zmíněným výtkám a dotazům (bodové hodnocení má toleranci směrem nahoru i dolů).

Otázky k obhajobě:

Zdůraznil bych čtyři dotazy:

- 1) Můžete se vyjádřit k dodržování citační normy, (ne)uvádění zdrojů v textu?
- 2) Odkud jste o metodě čerpal a jak přesně jste užil interpretativní obsahovou analýzu?
- 3) Proč jste zvolil termín „archetyp nepravého hrdiny“, když uvádíte, že Propp používal termín „falešný hrdina“?
- 4) Jaké vidíte možnosti uplatnění „archetypu nepravého hrdiny“ v terapii?

Body celkem

Hodnocení celkem: *Doporučuji - nedoporučuji práci k obhajobě:*

17

Práci doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace práce: C

Datum: 31. 5. 2014

Podpis: Marek Malůš

** nehodící se vymažte nebo škrtněte*

Hodnocení:

- 23-25 A
- 20-22 B
- 17-19 C
- 14-16 D
- 11-13 E
- 10 a méně F